

PODEJMOWNIK (1) *sb m*

N sg podejmownik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Urzędnik dworski obowiązany do przyjmowania i zaopatrywania przybyłych posłów: Tarochns, Podeymownik przistaw ten zwłafzczá którego vrząd yeft legati álbo posły przimowác/ y gofpodá y wízelákiami potrzebámi do kuchniey/ do piwnice y do ítáyni opatrzowác Mqcz 280d.

Synonim: przystaw.

JB, MM